

2022.092

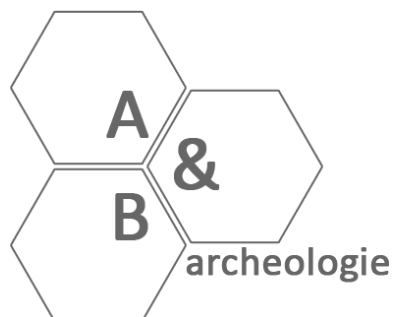
Archeologienota Stekene Nieuwstraat

Programma van Maatregelen

Bert ACKE, Maarten BRACKE, Paulien FONTEYN en Gwendy WYNS

5-7-2022

1. Gemotiveerd advies

De archeologienota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande aanvraag voor een omgevingsvergunning stedenbouwkundige handelingen aan de Nieuwstraat te Stekene (provincie Oost-Vlaanderen), waarbij de totale oppervlakte van de betrokken percelen meer dan 3000m² bedraagt en de bodemingreep groter is dan 1000m², dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota dient opgemaakt te worden onder supervisie van een erkend archeoloog.

Het plangebied heeft een oppervlakte van in totaal ca. 17.000m² en bestaat uit twee delen die van elkaar gescheiden worden door een voet- en fietspad. Het grootste, noordelijke deel heeft een oppervlakte van ca. 12.985m²; het kleinere, zuidelijke deel is ca. 4.015m² groot. Het terrein bevindt zich in een inbreidingsgebied tussen de Nieuwstraat in het noorden, de Blauwe Wegel in het oosten, de Stadionstraat in het zuiden en de Polenlaan in het westen. Het sluit aan bij een bestaand sportcomplex meteen ten oosten van de site en wordt verder voornamelijk omgeven door residentiële bebouwing. Het terrein zelf is momenteel onbebouwd, maar omvat enkele verharde stroken die dienstdoen als extra parkeergelegenheid. Zo is in het noorden en oosten van het noordelijke deel van het plangebied verharding aanwezig, alsook in het gehele zuidelijke deelgebied. Verder is in het noordelijke deel van het terrein een groene, quasi cirkelvormige verhoogde berm aanwezig. Het overige deel van het terrein is in gebruik als grasland.

Het plangebied was steeds gelegen binnen de dorpskern van Stekene. Op de Ferrariskaart uit ca. 1777 zijn de huidige Polenlaan en Nieuwstraat reeds te onderscheiden. Langsheen de Polenlaan is het dorpscentrum in deze periode reeds bebouwd. Het plangebied bevindt zich ten oosten van deze bebouwing en valt deels binnen de achtertuinen van enkele bouwloten. Daarnaast is het terrein deels in gebruik als akker- of weiland. Er is geen bebouwing aanwezig binnen de grenzen van het terrein. Ten noordoosten van het plangebied wordt een molen aangegeven langsheen de Nieuwstraat. De Atlas der Buurtwegen (ca. 1840) geeft evenmin bebouwing weer binnen het plangebied. Het terrein is in deze periode opgedeeld in verschillende percelen die vermoedelijk dienstdoen als tuingronden en akker- en/of weilanden. De kaart van Popp (ca. 1842-1879) en kaart van Vandermaelen (ca. 1846-1854) geven een gelijkaardige situatie weer. Op de topografische kaart van 1863 wordt een bouwvolume aangegeven in het zuidwestelijke deel van het plangebied. Verder blijft de situatie vrijwel ongewijzigd. Tegen 1893 komt de huidige Stadionstraat tot stand ten zuiden van het plangebied. Langsheen deze weg ontwikkelt zich bebouwing. Enkele van deze zuidelijke gebouwen vallen mogelijk (deels) binnen het plangebied, net als de achterliggende tuinzones. Het grootste deel van het terrein blijft echter onbebouwd. Ook de orthofoto van 1971 geeft aan dat het plangebied deels wordt ingenomen door tuingronden, waarbinnen zich her en der enkele bijgebouwen bevinden. Het noordoostelijke deel blijft echter in gebruik als landbouwgrond. Tegen 1979-1990 worden de tuingronden teruggedrongen en is het terrein quasi integraal in gebruik als grasland. Tegen deze periode is het sportcomplex ten oosten van het plangebied tot stand gekomen. Een weg verbindt het complex met een verharding ten zuidwesten van het terrein. Op de orthofoto's van 2013-2015 en 2016 zijn bodemingrepen zichtbaar in het noordelijke deel van het plangebied. De precieze omvang en impact van deze ingrepen kan echter niet worden bepaald. Wel komt in deze periode ook de verharde strook in het uiterst noordelijke deel van het plangebied tot stand. Een jaar later valt ook de huidige berm op te merken.

De gemeente Stekene kenmerkt zich landschappelijk door meerdere hoger gelegen zandruggen die van elkaar gescheiden worden door het Kanaal van Stekene. Op de hoogstgelegen zandrug (ca. +11m TAW) ten oosten van het kanaal ontstond het centrum van Stekene. Ook het huidige plangebied bevindt zich binnen deze zandrug. Het microreliëf van het plangebied wordt gekenmerkt door een centrale hoger gelegen zone (ca. +9,1 à 9,5m TAW). Naar het noord- en zuidoosten toe neemt het reliëf echter af tot ca. +8,7m TAW. Verder zijn op het gedetailleerd digitale hoogtemodel grachten te onderscheiden langsheen de noordelijke, oostelijke en zuidelijke grenzen van het terrein. Bodemkundig kunnen matig droge tot matig natte (lemige) zandbodems zonder profielontwikkeling of met dikke, antropogene humus A-horizont (plaggenbodems) verwacht worden, alsook bebouwde zones.

In Stekene werden in de afgelopen decennia een aantal archeologische onderzoeken uitgevoerd, zowel proefsleuven als opgravingen. Hierbij werden in de directe omgeving van het plangebied voornamelijk sporen van bewoning en begraving uit de metaaltijden aangetroffen. Verder werden in de omgeving ook reeds enkele Romeinse waterputten geattesteerd, alsook sporen van middeleeuwse en jongere activiteiten. Veldprospecties tonen echter aan dat de ruime omgeving rond het plangebied reeds bezocht werd in het meso- en neolithicum. Daarnaast wordt de Slag bij Stekene uit de Spaanse Successieoorlog (1703) aangegeven op ca. 1,0 à 1,8km ten westen van het projectgebied.

De zandrug waarop Stekene zich ontwikkelde en ook het plangebied is gelegen, was dus sinds lang een trekpleister voor menselijke aanwezigheid. De kans dat er zich op het plangebied een archeologische site bevindt is dan ook niet onwaarschijnlijk; de mogelijke aanwezigheid van een plaggenbodem kan bovendien als een buffer gefungeerd hebben tegen vernieling door oppervlakkige bodemingrepen, waardoor er mogelijk een goede bewaring van archeologische sporen is. Er kan bijgevolg een eerder hoge archeologische verwachting worden toegekend aan het plangebied. Afgaande op de gunstige landschappelijke ligging, op een de flank van een hogere zandrug, is het voorkomen van een in situ bewaarde steentijd artefactensite onder het plaggendek niet uit te sluiten. Wat betreft sites met grondsporen is er een kans op het aantreffen van sites uit diverse archeologische periodes, van het neolithicum tot de nieuwe tijd, met een bijzondere aandacht voor sites uit de metaaltijden, gezien zowel ten noord- als zuidwesten reeds sites uit deze periode werden aangesneden.

De initiatiefnemer plant de ontwikkeling van het terrein door de bouw van een polyvalente zaal en bibliotheek, waarrond parkeerplaatsen en groenzones zullen worden aangelegd. Het nieuwe gebouw wordt ontworpen centraal binnen het plangebied. Rondom het gebouw zullen verhardingen in gewassen beton of klinkers worden aangelegd waartussen en waarrond groenzones met o.a. een leestuin worden ingepland. De huidige verhoogde berm blijft behouden en zal dienstdoen als amfitheater. Langsheen de zuidelijke zijde van het noordelijke deelgebied worden verschillende wadi's uitgegraven. De op heden verharde zones in het noorden en zuiden van het plangebied zullen worden ingericht als parkings. Hiervoor wordt een asfaltweg aangelegd waarrond de parkeerplaatsen zich bevinden. Deze zullen worden uitgevoerd met betonplaten, waartussen sierkiezels geplaatst worden voor de infiltratie van regenwater. Er zullen aanzienlijke bodemingrepen plaatsvinden op het volledige plangebied m.u.v. de zone van de verhoogde berm: de sloop van de huidige verhardingen, het bouwrijp maken van het terrein, de funderingswerken en de aanleg van nutsleidingen en -voorzieningen, het optrekken van het nieuwe gebouw, de aanleg van paden en groenzones, het uitgraven van de infiltratievoorzieningen etc. Ook het werfverkeer zal zijn invloed hebben op de ondergrond.

Het plangebied kent een verhoogde archeologische verwachting. Op basis van het bureauonderzoek alleen kan de aan- of afwezigheid van een archeologische site niet aangetoond worden. Zowel steentijd artefactensites als sites met grondsporen zijn niet uit te sluiten. De geplande werken zijn van dien aard dat eventueel aanwezig archeologisch erfgoed bedreigd wordt. Een verder vooronderzoek kan relevante kennisvermeerdering genereren voor de algemene ontwikkelingsgeschiedenis van de omgeving rond de dorpskern van Stekene, waarvan het archeologische belang reeds werd aangetoond. Er dient bijgevolg verder vooronderzoek te gebeuren op het terrein. Dit verder vooronderzoek dient in uitgesteld traject te gebeuren, omdat de ontwikkeling plaatsvindt onder opschortende voorwaarde van het verkrijgen van een omgevingsvergunning.

Het verder vooronderzoek bestaat enerzijds uit een landschappelijk booronderzoek (eventueel gevolgd door een archeologisch booronderzoek en/of een proefputtenonderzoek gericht op steentijd), anderzijds uit een proefsleuvenonderzoek. Het proefsleuvenonderzoek dient niet/beperkter uitgevoerd te worden indien er bij de landschappelijke boringen een verstoring van het archeologisch niveau wordt vastgesteld op (delen van) het terrein. De modaliteiten van het verder vooronderzoek worden hieronder verder behandeld.

2. Administratieve gegevens en afbakening

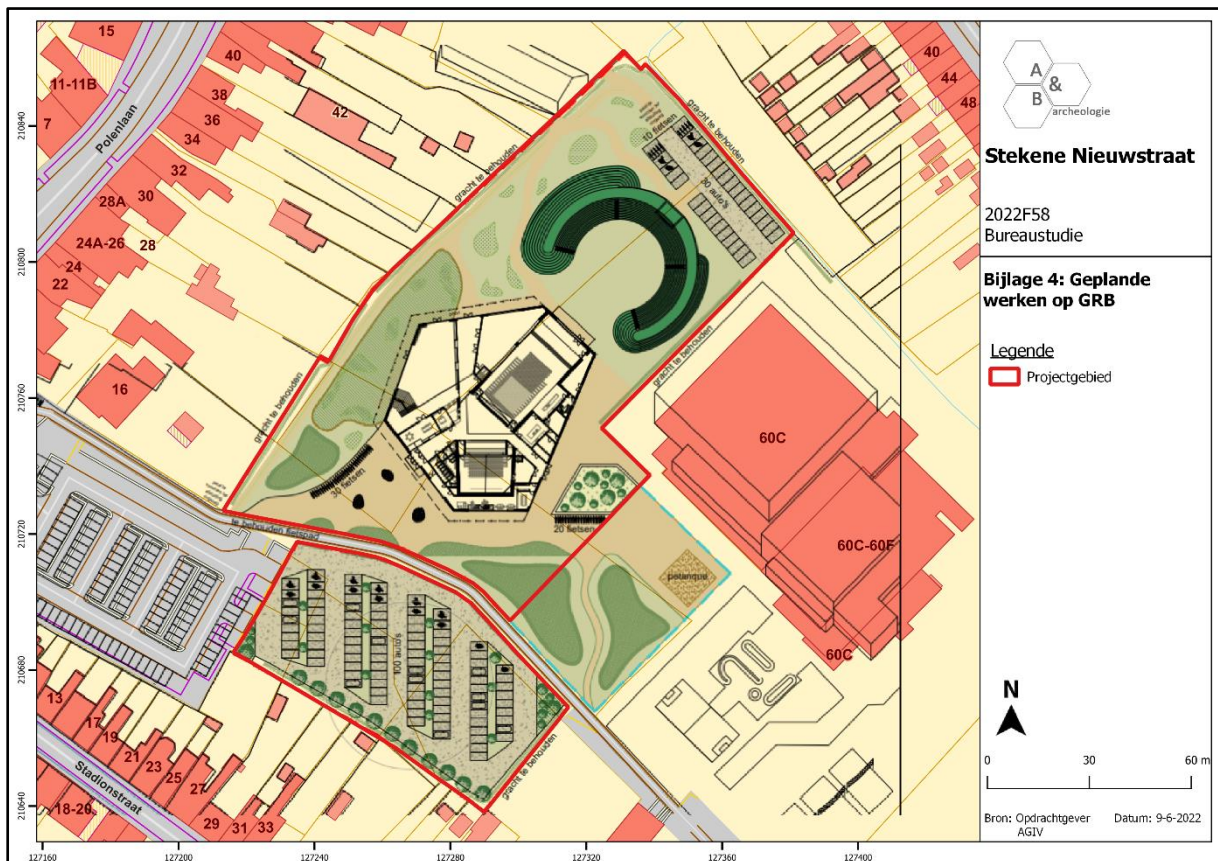
Locatiegegevens: Oost-Vlaanderen, Stekene, Nieuwstraat

Lambertcoördinaten onderzoeksgebied: X: 127067,01 en Y: 210632,63; X: 127527,09 en Y: 210867,69

Oppervlakte plangebied: ca. 17.000m²

Kadastergegevens: Stekene, afdeling 1, sectie A, nrs. 1159m2, 1174c, 1175 (partim), 1182 (partim) 1183f, 1190b (partim), 1191b, 1193e (partim), 1217a, 1258b (partim) en 2483d (partim)

De zone met de reeds bestaande verhoogde berm (ca. 3.500m²) kan worden uitgesloten voor verder onderzoek gezien deze ongewijzigd wordt opgenomen in de geplande werken. De onderzoekszone bedraagt bijgevolg nog ca. 13.500m².

Figuur 1 Aanduiding van het plangebied en de geplande werken op het kadasterplan (bron: geopunt.be).

3. Vraagstelling

Het doel van de onderzoeken is het achterhalen of er op het terrein één of meerdere archeologische sites aanwezig zijn en te bepalen welke maatregelen dienen te worden genomen voorafgaand aan de verdere ontwikkeling van het projectgebied. Daarnaast kan ook de verstoringsgraad in kaart gebracht worden. Hieronder worden enkele specifieke, niet limitatieve, onderzoeksvragen weergegeven.

- Vraagstellingen voor landschappelijke boringen:
  - Wat is de bodemkundige opbouw van het plangebied?
  - Zijn één of meerdere begraven archeologische niveaus aanwezig?
  - Zijn er aanwijzingen voor een mogelijke steentijdsite?
  - Is een verder verkennend archeologisch booronderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan?
  - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
  - Zijn er aanwijzingen dat (een gedeelte van) het terrein zodanig verstoord is, dat er geen archeologische sites meer bewaard kunnen zijn?
  - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?

- Vraagstellingen voor verkennend archeologisch booronderzoek:
  - Wat is de bodemkundige opbouw van het plangebied? Wijkt deze plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij het landschappelijk booronderzoek?
  - Zijn er aanwijzingen voor een steentijdsite?
  - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
  - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
  - Indien een steentijdsite aanwezig is: is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?
  - Is een verder waarderend archeologisch booronderzoek noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de boorpunten (aantal, locatie, diepte,...)?
  - Is een verder vooronderzoek door middel van proefputten noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de proefputten (aantal, locatie, diepte,...)?
  - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
  - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?

- Vraagstellingen voor waarderend archeologisch booronderzoek:
  - Wijkt de bodemopbouw plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij de eerdere booronderzoeken?
  - Is er effectief een steentijdsite aanwezig?
  - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
  - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
  - Indien een steentijdsite aanwezig is: is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?
  - Is een verder vooronderzoek door middel van proefputten noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de proefputten (aantal, locatie, diepte,...)?
  - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
  - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?

- Vraagstellingen voor proefputten in functie van steentijd artefactensites:
  - Wijkt de bodemopbouw plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij de eerdere booronderzoeken?
  - Is er effectief een steentijdsite aanwezig?
  - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
  - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
  - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?
  - Is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?

- Vraagstellingen voor proefsleuvenonderzoek:
  - Zijn er archeologische sporen aanwezig? Welke spoorcategorieën komen voor?
  - Zijn er resten aanwezig van bebouwing zoals afgebeeld op de historische kaarten, of van oudere bebouwing?
  - Wat is de bewaringstoestand van de aangetroffen sporen?
  - Maken de sporen deel uit van één of meerdere structuren en behoren ze tot één of meerdere periodes?
  - Kunnen de sporen gerelateerd worden aan de reeds gekende sites uit de directe omgeving van het plangebied?

- Zijn er indicaties omtrent artisanale activiteiten of aanwijzingen voor andere functionele eigenschappen?
- Wat is de relatie tussen de archeologische sporen en het landschap?
- Kan een archeologische site uitgesloten worden?
- Wat is de graad van verstoring binnen het plangebied?
- Is een vervolgonderzoek noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen?

4. Plan van aanpak (onderzoeksstrategie, -methode en –technieken)

Uit het verslag van resultaten kwam naar voor dat verder vooronderzoek zonder ingreep in de bodem in de vorm van landschappelijke boringen (al dan niet gevolgd door verkennend en eventueel waarderend archeologisch booronderzoek en mogelijk een proefputtenonderzoek) en verder onderzoek met ingreep in de bodem door middel van proefsleuven de meest aangewezen methodes zijn om het plangebied te onderzoeken. De afbakening van het onderzoeksgebied is te vinden op de boven- en onderstaande figuren. De voorziene onderzoeksmethoden moeten niet uitgevoerd worden indien de geplande werken alsnog niet zullen plaatsvinden.

Indien uit de landschappelijke boringen blijkt dat delen van het plangebied in dergelijke hoge mate verstoord zijn dat verdere onderzoeksstappen geen nuttige kenniswinst zullen bijbrengen of dat er geen archeologisch erfgoed meer bewaard kan zijn, dan dienen alle verdere onderzoeksstappen inclusief het proefsleuvenonderzoek niet uitgevoerd te worden op deze delen.

Zowel het veldwerk als de verwerking en rapportage van de hieronder beschreven methodes dienen te voldoen aan de methodiek zoals beschreven in de Code van Goede Praktijk. Het onderzoeksdoel is succesvol bereikt indien de vraagstelling gefundeerd kan beantwoord worden.

- Randvoorwaarden

Niet van toepassing.

- Landschappelijke boringen

Verspreid over het terrein worden 14 boringen uitgevoerd. Het staat de uitvoerder vrij of deze boringen manueel of machinaal worden geplaatst; de manier van boren primeert niet, wel het adequaat kunnen beantwoorden van de onderzoeksvragen is van belang. Indien er bodems met potentieel voor steentijdsites gedetecteerd worden (bijvoorbeeld Bt-horizont en/of E-uitlogingshorizont aanwezig) of steentijd arte- of ecofacten worden aangetroffen in de boringen, moet overgegaan worden naar verkennend archeologisch booronderzoek. Indien dit potentieel er niet is (bijvoorbeeld geen Bt-horizont en/of E-uitlogingshorizont aanwezig), kan overgegaan worden naar het proefsleuvenonderzoek. Indien uit deze boringen echter blijkt dat delen van het plangebied zodanig verstoord zijn dat er geen archeologisch bodemarchief meer bewaard is, dan dienen alle verdere onderzoeksstappen inclusief het proefsleuvenonderzoek niet uitgevoerd te worden op deze delen.

Figuur 2 Aanduiding van de boorpunten voor het landschappelijk booronderzoek, geprojecteerd op de orthofoto van 2021 (bron: geopunt.be).

- Verkennend archeologisch booronderzoek

Een verkennend archeologisch booronderzoek heeft als doel archeologische sites op te sporen door middel van boringen en in het bijzonder het opsporen van steentijdsites. Bij dit onderzoek dient bovendien het opgeboorde grondmateriaal uitgezeefd te worden en te gecontroleerd op de aanwezigheid van silexartefacten en ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten). De gestelde voorwaarden voor een dergelijk onderzoek in de Code van de Goede Praktijk zijn hier richtinggevend. Indien hiervan wordt afgeweken, dient dit beargumenteerd te worden. Voor het opsporen van steentijdsites wordt een boorgrid van 10 bij 12m aangehouden. De boorpunten op de boorraai liggen 12m uit elkaar, terwijl de parallelle boorraaien 10m uit elkaar liggen. Ook hier kunnen afwijkingen op dit boorgrid beargumenteerd worden. De keuze van het boorgrid moet gebaseerd zijn op de resultaten van de landschappelijke boringen. Indien er effectief silexartefacten en/of ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten) bewaard zijn, dient overgegaan worden naar waarderend archeologisch booronderzoek en/of proefputten. De methodologische keuze hiervoor hangt vast aan de resultaten van het verkennend onderzoek en de complexiteit van de stratigrafische context, de verwachte dichtheid en spreiding van de artefacten (bv. horizontaal, verticaal, ...), de diepteligging van de niveau(s) (bv. veiligheidsprincipe, grondwater, ...) en de aardkundige eigenschappen van de ondergrond. Hierbij aansluitend primeert ook de veiligheid bij de keuze voor het verdere traject.

- Waarderend archeologisch booronderzoek

Een waarderend archeologisch booronderzoek heeft als doel een reeds opgespoorde archeologische site te waarderen en in ruimte af te bakenen (verticaal/horizontaal). Hierbij wordt het boorgrid op een beperkte locatie van het plangebied gezet, waar de boorresultaten van de verkennende boringen positief zijn gebleken. Daarnaast dienen ook de naburige negatieve boorpunten meegenomen te worden in het waarderend booronderzoek. Dit om de verticale en/of horizontale begrenzing vast te stellen van de steentijd artefactensite. De inplanting van het boorgrid wordt gebaseerd op de resultaten van het reeds uitgevoerde verkennend archeologisch booronderzoek. De methode bestaat uit een boorgrid van maximaal 5 op 6m. De afstand tussen de parallelle boorraaien bedraagt 5m en de onderlinge afstand tussen de boorpunten op een raai is 6m. De voorwaarden voor een dergelijk onderzoek worden ook hier bepaald door de Code van de Goede Praktijk. Eventuele afwijkingen worden duidelijk beargumenteerd.

- Proefputten in functie van steentijd artefactensites

Op locaties waar tijdens het verkennend en/of waarderend booronderzoek goede en in situ bewaarde concentraties silexartefacten en/of ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten) worden aangetroffen, worden proefputten in functie van steentijd artefactensites voorgeschreven, indien op dat moment nog niet voldoende gegevens zijn gegenereerd om een adequaat plan van maatregelen voor een steentijdopgraving op te stellen. Onder concentraties wordt verstaan: ofwel meerdere artefacten per boorpunt, ofwel meerdere artefacten verdeeld over aangrenzende boorpunten. In deze proefputten worden de verticale en horizontale spreiding van de vuursteenconcentraties geanalyseerd en geïnterpreteerd en gekoppeld aan de voorkomende stratigrafische eenheden. Ook de aard, datering en waarde van deze concentraties worden bestudeerd, evenals hun relatie met het landschap en de impact van de geplande werken. In dit laatste geval wordt bekeken of eventueel in situ behoud mogelijk is of niet.

De proefputten worden ingepland op basis van de verkennende of waarderende archeologische boringen. Op basis van de resultaten van deze boringen, worden keuzes gemaakt over de omvang, het aantal en de inplanting van de proefputten. Sowieso worden proefputten ingepland ter hoogte van de positieve boorpunten, maar ook bij de naburige negatieve boorpunten. Dit om de verticale en/of horizontale begrenzing vast te stellen van de steentijd artefactensite. De proefputten zijn vierkant, worden met de hand uitgegraven en het sediment wordt uitgezeefd (per arbitrair niveau van maximaal 10cm, of per aardkundige eenheid, eveneens in niveaus van maximaal 10cm). Voor de overige bepalingen betreffende de methodiek wordt verwezen naar hoofdstuk 8.7 uit de Code van Goede Praktijk versie 4.0.

- Proefsleuvenonderzoek

Teneinde na te gaan of er archeologisch relevante grondsporen aanwezig zijn binnen het onderzoeksgebied, dient gebruik gemaakt van de inplanting van parallelle, ononderbroken proefsleuven, met een tussenafstand van 12 à 15m van middelpunt tot middelpunt. Voor de uitgraving wordt gebruik gemaakt van een niet-getande graafbak met breedte van 1,8 à 2,0m. Het vooropgestelde sleuvenplan is afgebeeld op figuur 3. Daarnaast worden extra volg-, dwarsleuven of kijkvensters aangelegd om beter inzicht te krijgen in de aard van de aangetroffen archeologische sporen. Deze worden vrij gekozen door de uitvoerende erkende archeoloog tijdens het veldonderzoek.

Er wordt 10%, oftewel ca. 1.350,0m², van de onderzoekbare oppervlakte opengelegd door middel van sleuven en 2,5%, oftewel ca. 337,5m², door middel van volg-, dwarsleuven of kijkvensters, zodat in totaal zo 12,5% oftewel ca. 1.687,5m² onderzocht wordt.

De grond wordt gescheiden afgegraven en gestockeerd naast de sleuf. Het dichten gebeurt op zo'n manier dat de originele bodemopbouw opnieuw bekomen wordt en dat de draagkracht van de bodem minstens gelijk is aan de draagkracht voorafgaand de start van het veldwerk. Indien nodig worden kwetsbare sporen (bv. graven) afgedekt met waterdoorlatende doek.

Figuur 3 Indicatif sleuvenplan, geprojecteerd op de orthofoto van 2021 (bron: geopunt.be).

5. Gewenste competenties

- Het landschappelijk booronderzoek dient uitgevoerd te worden door een aardkundige of een assistent-aardkundige.
- Het eventuele verder verkennend en waarderend archeologische booronderzoek dient te gebeuren door een veldwerkleider met ervaring in verkennend of waarderend archeologisch booronderzoek.
- Het eventuele proefputtenonderzoek (steentijd) dient te gebeuren door een veldwerkleider met aantoonbare ervaring wat betreft steentijdonderzoek.
- Het team voor het proefsleuvenonderzoek moet bestaan uit minstens 2 archeologen met minstens 40 werkdagen veldervaring met proefsleuvenonderzoek. Minstens 1 van deze archeologen dient ervaring te hebben met onderzoek van meerperiodesites. Minstens 1 van deze archeologen dient minstens 200 werkdagen ervaring te hebben met onderzoek op (lemige) zandgronden.

6. Voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk

Er zijn geen voorziene afwijkingen.